

París d'U. 18 - III - 40

Estimada Mercè. M'heu una
ratlla per que veig que ens
recordem de tu. Fa un dia
pis i perc. Seria l'última
que no tinguessin bon temps
a l'anci. ~~Fari~~ Fare' un esforç
per superar tota la ~~messa~~
l'enveja que em deriva,
i fare' un "tridmen" perquè
tinguem bon sol de dia, i
bona lluna de nit.

Ahí va arribar l'entrada de
casa; les de nou, i no que
segueixen normalment la
seua vida, i esperen tranquil·l
lament l'evolució de les coses.

La dita - que feia temes que
no em deia res - em dir que
va plorar molt quem va rebre
la terra carta. I que t'estima
tant. Com es corria que no
li envies pans de pessic!

Una cosa. Si quan tornem,
em aturarem a Sierna, no
dries portar aquell marc de
cal restanada? Em penso
que, si no us va bé a
vostres, serà la meua
solució. Em d. Ni ha enten-
yat la ligueta d'en Marcó;
é molt bonica; jo me la
imagino d'una altra
manera.

La Maria està molt il·lusionada amb aquesta excursió. No en parla sense, en veure que per no perdre més en veje. Però ja sabem que no sabem de discriminar les seves afeccions.

He enviat unes còpies de Marçall i un text de ... José Antonio, als meus. Ho he fet sense abeciar-li ni una lletra més. Quan em vinguis, hauré de escriure.

Aquesta nit et trobareu a l'altar. Ni hauré de dedicar a la Unió Aragonesa, la meua veïna, que de hontoria; la Pilar em la por, i la cinquena em

la... pena.

A dir, fa força bondat, i
que no et faci massa
el sol. Perca força i vigília
ben felis. Has trobat el
mateix blanc i amb que
som muntres?

Molts records a tot, una
reverència a l'esperança,
i per a tu un bon "muntres"

Je aquest muntres

18-11-40